

ηκ

ΟΙ ΔΡΑΚΟΙ ΤΗΣ ΥΔΩΡΙΑΣ

Η συγγραφή και η εικονογράφηση του παραμυθιού έγινε από τους μαθητές και μαθήτριες της Δ'2 τάξης του Β' Δημοτικού Σχολείου Πάφου (Δημήτρειον)

Το παραμύθι μαθητών του Β' Δημοτικού Σχολείου Πάφου (Δημήτριον)
με τίτλο **«Οι δράκοι της Υδωρίας»**
πήρε το πρώτο βραβείο στον Διαγωνισμό
«Δημιουργώ με το Νερό»,
κατά τη σχολική χρονιά 2017-2018.

Εξεχώρισε, κυρίως, για τον τρόπο με τον οποίο οι μικροί συγγραφείς
προσέγγισαν το θέμα της εξοικονόμησης του νερού,
χρησιμοποιώντας έξυπνη πλοκή και φαντασία,
με ήρωες τους τέσσερις δράκους οι οποίοι εργάζονται,
ο καθένας στον τομέα του,
για την εξοικονόμηση του νερού· τομείς που μετεξελίσσονται σταδιακά,
στη δική μας εποχή, σε αντίστοιχες υπηρεσίες
που σχετίζονται με το νερό.

Ο Διαγωνισμός προκηρύχθηκε το 2017 από το Τμήμα Αναπτύξεως Υδάτων
σε συνεργασία με τα Συμβούλια Υδατοπρομήθειας
Λευκωσίας, Λεμεσού και Λάρνακας.

**Στόχος του διαγωνισμού είναι η ευαισθητοποίηση
των μαθητών δημοτικών σχολείων
σχετικά με τη σημασία του νερού,
ένα θέμα που απασχολεί όλο τον πλανήτη.**

Ευχαριστίες προς τον Κυπριακό Σύνδεσμο Παιδικού Νεανικού Βιβλίου
για τη στήριξή του στην προσπάθεια του Τμήματος Αναπτύξεως Υδάτων.

ΟΙ
ΔΡΑΚΟΙ
ΤΗΣ
ΥΔΩΡΙΑΣ

УДЛРІА

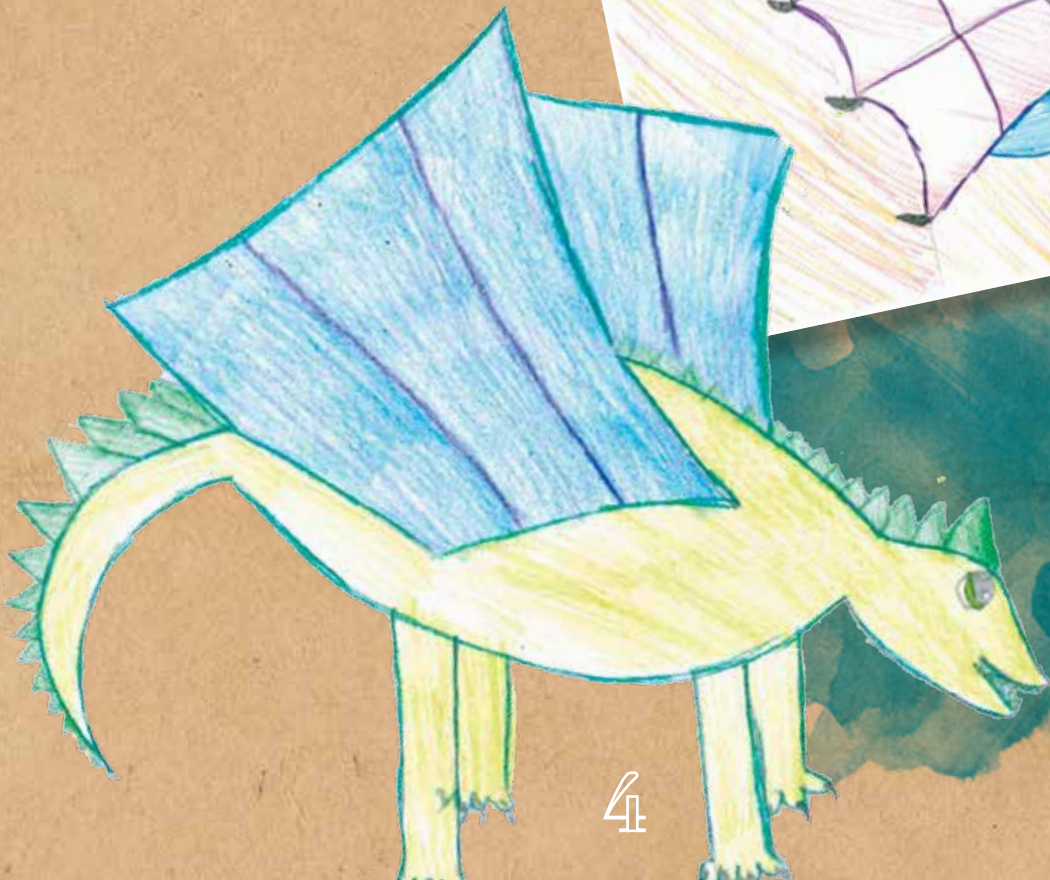
Μια φορά κι ένα καιρό
- που μπορεί να ήταν χθες ή να είναι αύριο -
ζούσαν σε μια πόλη ξακουστή, την Υδωρία,
τέσσερις δράκοι,
διαφορετικοί από αυτούς που γνωρίσαμε σε άλλα παραμύθια.

Οι δράκοι αυτοί είχαν φτιάξει μια «συμμορία» διάσωσης,
αλλά δεν έμοιαζε καθόλου με ομάδα κακοποιών.

Την ονόμασαν «συμμορία»
γιατί ήταν πάντα έτοιμοι για δράση,
ο καθένας στη δική του θέση.

Για τους ανθρώπους που δεν τους είχαν γνωρίσει
η εμφάνισή τους, τους προκαλούσε φόβο.
Ήταν, όμως, καλοί και σημαντικοί
για τη ζωή των ανθρώπων της Υδωρίας.

Ο ένας ήταν
ο **Φραχτάκης**,

ο οποίος ήταν αρκετά μεγαλόσωμος και είχε γυαλιστερό δέρμα με αγκαθωτά λέπια σαν ψαριού. Είχε και κάτι γαμψά νύχια για να μπορεί να κρατηθεί στο ανώμαλο έδαφος.

Αυτός συγκρατούσε, με το βαρύ του σώμα και το μεγάλο άνοιγμα των φτερών του, το νερό στο ποτάμι για να μη φεύγει στη θάλασσα. Κουραστική δουλειά και απαιτούσε μεγάλη δύναμη από τον δράκο. Μέρα νύχτα ήταν εκεί...

Οι κάτοικοι της πόλης γνώριζαν πως αν δεν υπήρχε ο δράκος Φραχτάκης δε θα είχαν νερό το καλοκαίρι και δε θα μπορούσαν να ποτίζουν τα περιβόλια τους ή να καλύπτουν τις ανάγκες των σπιτιών τους.

Οι κάτοικοι της πόλης του πήγαιναν φαγητό γιατί
ένιωθαν μεγάλη ευγνωμοσύνη για τον δράκο.

- Γεια σου, κυρ-Φραχτάκη!
Σου 'φερα σούπα ζεστή για να φας. Έλα να σε
ταΐσω. Άνοιξε το στόμα σου, αλλά μην κουνηθείς
και χάσεις την ισορροπία σου!
Γιατί τότε το νερό θα μας φύγει προς τη θάλασσα
και το καλοκαίρι...
θα πούμε το νερό, νεράκι!

-Α!!! Σ' ευχαριστώ, κυρά-Παντελίτσα.
Μην ανησυχείς.
Δεν το κουνάω από δω με τίποτε!
απαντούσε ο δράκος.

Αλλά στην πραγματικότητα δυσκολευόταν
να ρουφήξει τη σούπα χωρίς καμιά κίνηση.

Καμιά φορά που του ερχότανε να φταρνιστεί,
έβαζε όλη του τη δύναμη στα πόδια και στα νύχια
για να γαντζωθεί από τις πέτρες μην τυχόν
και μετακινηθεί
από τη θέση του και χαθούν έστω
και λίγες σταγόνες νερού.

Ο δεύτερος δράκος ήταν
ο **Σωληνάδας**,
ο οποίος ήταν μάστορας
υδραυλικός
και διόρθωνε όλες τις διαρροές
του νερού στις βρύσες και
στους αγωγούς.

Αυτός ήταν μικρόσωμος και
λεπτός με λείο δέρμα και μακριά
ουρά για να μπορεί
να γλιστρά ακόμα και στον πιο
στενό σωλήνα και να διορθώνει
και την πιο μικρή διαρροή.
Φορούσε μια πλατιά ζώνη
με θήκες
για εργαλεία και κατσαβίδια
που χρειάζονταν για τις
επιδιορθώσεις.

- Κυρ-Σωληνάδα, ελάτε αμέσως στο σπίτι μου! Χάλασε η βρύση της κουζίνας και στάζει συνεχώς. Θα χάσουμε πολύτιμο νερό αν δεν διορθωθεί άμεσα.

- Κύριε Οδυσσέα, μείνε ψύχραιμος. Μην πνίγεσαι σε μια κουταλιά νερό, έρχομαι αμέσως! Αλλά μέχρι να φτάσω, βάλε έναν κουβά κάτω απ' τη βρύση για να μαζέψεις το νερό που στάζει. Σταγόνα-σταγόνα θα γεμίσει ο κουβάς και μετά μπορείς να το χρησιμοποιήσεις για να ποτίσεις τον κήπο σου, του απάντησε ο δράκος Σωληνάδας προσπαθώντας να τον καθησυχάσει.

Ο τρίτος ήταν ο δράκος Πυροσβεστήρας

που αντί να βγάξει φωτιά απ' το στόμα του, έβγαζε νερό με πίεση. Φυσικά, για να είναι πάντα γεμάτο το εσωτερικό ντεπόζιτο που είχε στο σώμα του, είχε δύο σωλήνες στα φτερά του που έφταναν στη θάλασσα και ρουφούσαν νερό. Στη συνέχεια το νερό αποθηκευόταν στις τεράστιες καμπούρες του και το χρησιμοποιούσε όταν ήταν αναγκαίο.

Η δουλειά του; Έσβηνε πυρκαγιές που είχαν ανάψει οι άνθρωποι στα δάση, είτε σκόπιμα είτε από αμέλεια. Το στόμα του μετατρέποταν σε μια τεράστια αντλία από την οποία το νερό έβγαινε με πίεση!

- Κύριε Πυροσβεστήρα, από το παράθυρο του σπιτιού μου βλέπω καπνό στο Δάσος της Υδωρίας. Πρέπει να πάτε να δείτε τι γίνεται. Αν καεί το δάσος μας θα είναι καταστροφή! Είναι το πιο όμορφο κομμάτι της πόλης μας και μας προσφέρει τόσα πολλά...

- Μην ανησυχείς, κύριε Απόστολε. Γεμίζω τα ντεπόζιτα και με δυο δρασκελιές θα βρεθώ στο Δάσος!

Ο τέταρτος δράκος της «συμμορίας»
δεν ήταν δράκος αλλά δράκαινα. Ήταν η

Ποτιστηρού,

μια γυναικεία μορφή, όμορφη σαν τα κρύα τα νερά,
η οποία είχε λουλούδια στο κεφάλι και πρόσεχε
συνεχώς την εμφάνισή της. Είχε φτερά και
μπορούσε να πετάξει ψηλά αλλά και δέκα χέρια με
τα οποία κρατούσε δέκα χρωματιστά ποτιστήρια.
Είχε αναλάβει να ποτίζει κάθε δέντρο και φυτό
που υπήρχε στην πόλη και έξω από αυτήν. Γέμιζε
με νερό τα ποτιστήρια και χυρνούσε χαρούμενη
πάνω από τους κήπους και τα περιβόλια και
ράντιζε τα παρτέρια.

Ο τρόπος με τον οποίο πότιζε ήταν πολύ οικονομικός γιατί δεν σπαταλούσε ούτε σταχόνα. Τα δέντρα και τα φυτά δροσίζονταν από την κορφή μέχρι τις ρίζες. Δεν ήταν διψασμένα αλλά πράσινα και δροσερά.

- Κυρά-Ποτιστηρού, τα τριαντάφυλλα στον κήπο μου είναι διψασμένα και για να ανθίσουν ζητούν νερό. Θέλω να γίνει ξανά ο κήπος μου κατακόκκινος από το χρώμα των τριαντάφυλλων. Μπορείς να κόψεις κι εσύ για να τα στολίσεις το κεφάλι σου, που τόσο πολύ σου αρέσει.

- Ευχαριστώ, κύριε Λεωνίδα. Θα χεμίσω τα ποτιστήρια μου και θα έρθω αμέσως να τα ραντίσω. Μόλις ανθίσουν τα τριαντάφυλλα θα έρθω να κόψω γιατί μου αρέσουν πολύ!

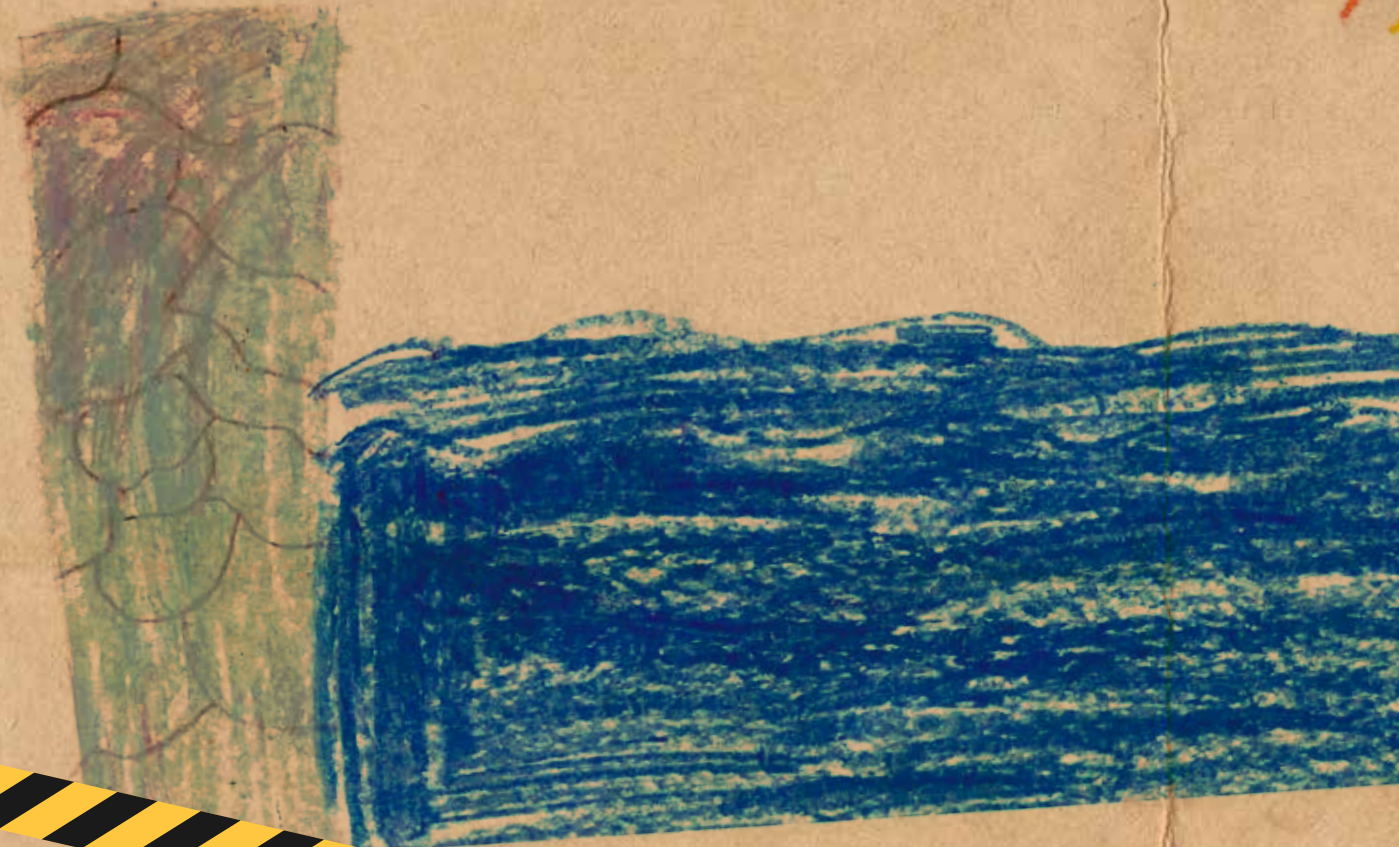
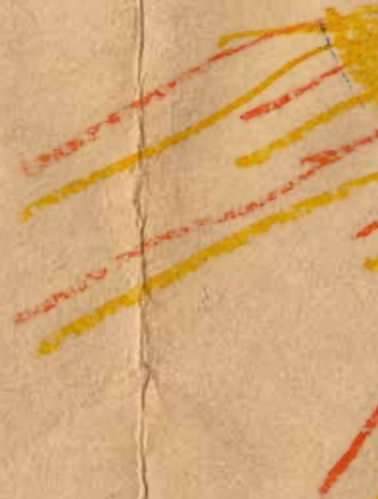

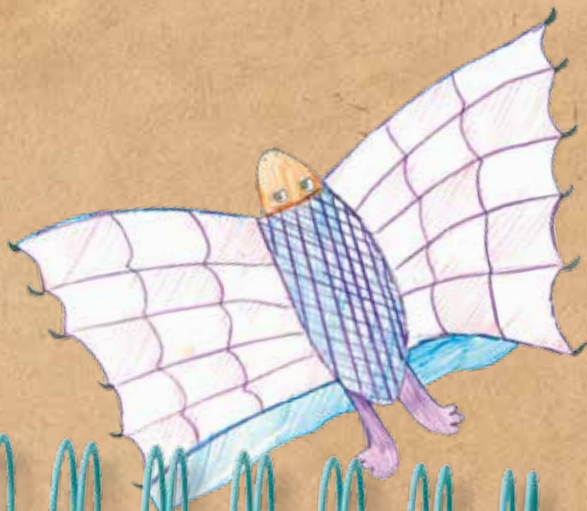
Οι δράκοι της συμμορίας διάσωσης συνέχισαν να προσφέρουν στους ανθρώπους της πόλης ο καθένας με τον τρόπο του. Όμως, η πόλη μεγάλωσε, ο αριθμός των κατοίκων αυξήθηκε και οι ανάγκες ήταν πολύ περισσότερες. Οι δράκοι δεν μπορούσαν να ανταποκριθούν στα χιλιάδες καλέσματα των ανθρώπων.

Συγκάλεσαν συμβούλιο δράσης στο οποίο συμμετείχαν από τη μεριά των δράκων ο Σωληνάδας, η Ποτιστηρού, ο Πυροσβεστήρας και ο Φραχτάκης, ενώ από τη μεριά των ανθρώπων συμμετείχαν ο Δήμαρχος, οι Σύμβουλοί του και αρκετοί εθελοντές.

Αφού συζήτησαν το πρόβλημα, αποφάσισαν ότι οι δράκοι της συμμορίας διάσωσης θα εκπαίδευαν τους ανθρώπους της πόλης για να μπορούν και οι ίδιοι να προσφέρουν βοήθεια στους τρόπους χρήσης και εξοικονόμησης νερού.

Ο Φραχτάκης μάζεψε τους καλύτερους αρχιτέκτονες και οικοδόμους της πόλης για να φτιάξουν ένα στερεό τοίχο με τσιμέντο τόσο δυνατό όσο και ο δράκος, για να συγκρατεί το νερό του ποταμού. Τον τοίχο αυτό τον ονόμασαν «**Φράγμα**» για να τιμήσουν τον δράκο που τους βοήθησε τόσο πολύ.

Έτσι ο Φραχτάκης χαλάρωσε λίγο και μπορούσε να φταρνιστεί και να τραντάξει το σώμα του όσο δυνατά ήθελε. Πάντα, όμως, ήταν εκεί ως φύλακας του φράγματος.

Ο Πυροσβεστήρας μάζεψε τους πιο δυνατούς
και θαρραλέους κατοίκους της πόλης
και τους έμαθε τα μυστικά της φωτιάς
και πώς να την νικούν.

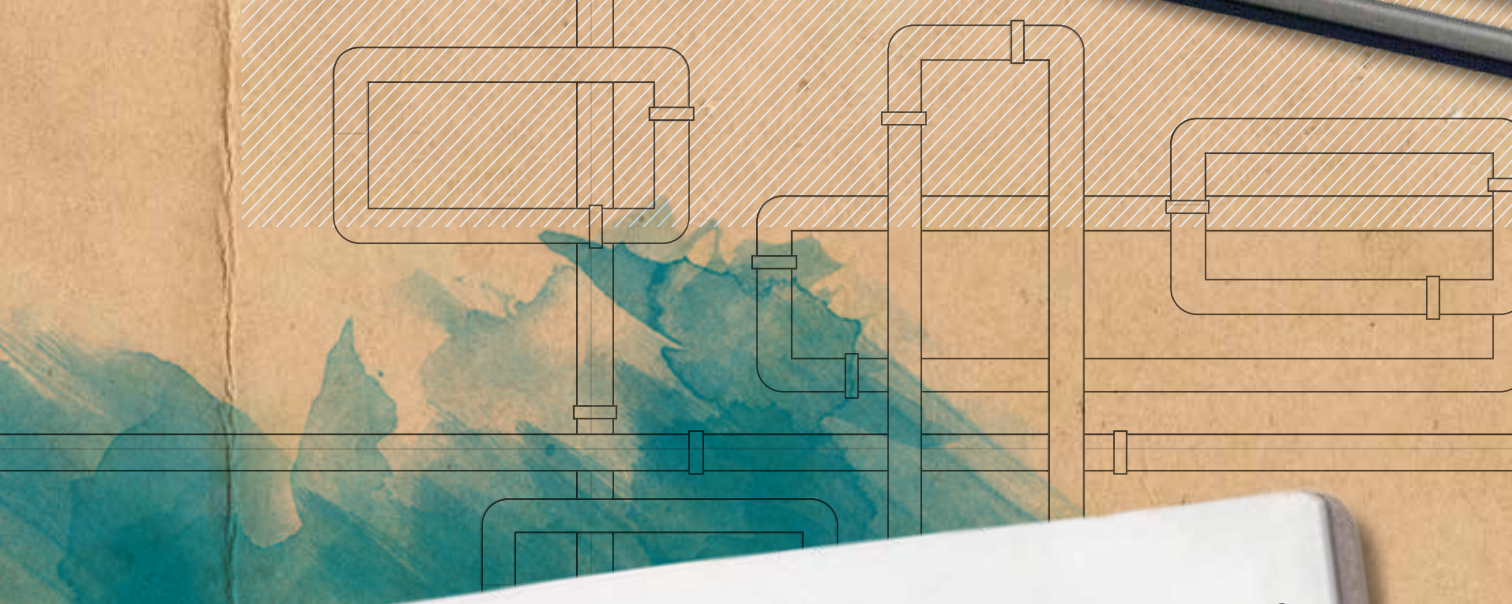
Έφτιαξε ένα όχημα με ένα μηχανισμό που
λειτουργούσε ακριβώς όπως το σώμα του.
Είχε, δηλαδή, αντλίες με τις οποίες ρουφούσε το νερό
της θάλασσας και το αποθήκευε σε ένα σιδερένιο
ντεπόζιτο.

Από εκεί μεταφερόταν στον χώρο της πυρκαχιάς
όπου οι άνθρωποι διοχέτευαν το νερό με πίεση,
όπως ακριβώς λειτουργούσε
το στόμα του δράκου Πυροσβεστήρα.

Οι άνθρωποι αυτοί ονομάστηκαν **Πυροσβέστες**
και το όχημα που κατασκευάστηκε **Πυροσβεστικό**.
Ο δράκος Πυροσβεστήρας πετούσε ψηλά πάνω
από τα δάση και ανίχνευε τον καπνό και ειδοποιούσε
την **Πυροσβεστική**. Όποτε ήταν αναγκαίο συμμετείχε
στην αποστολή.

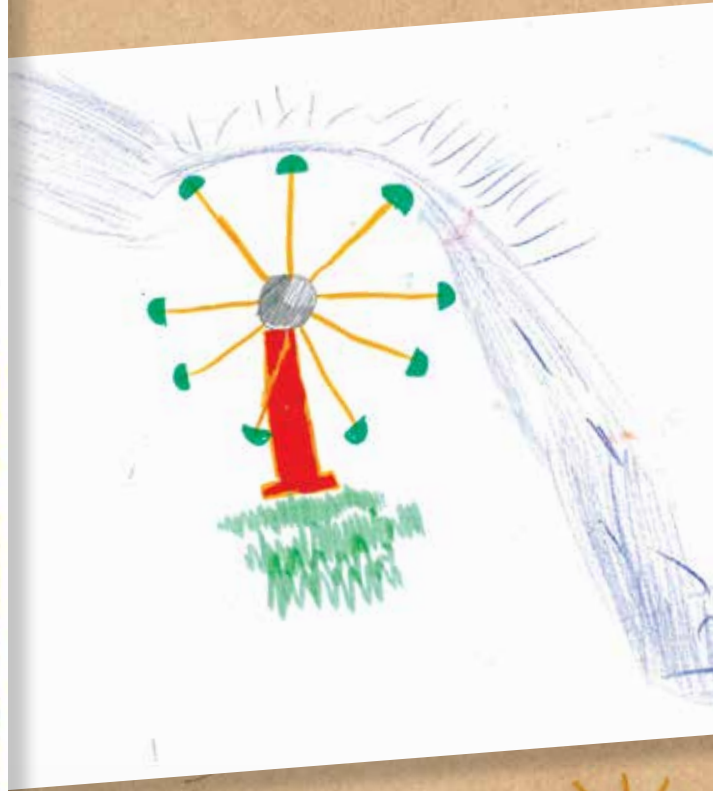
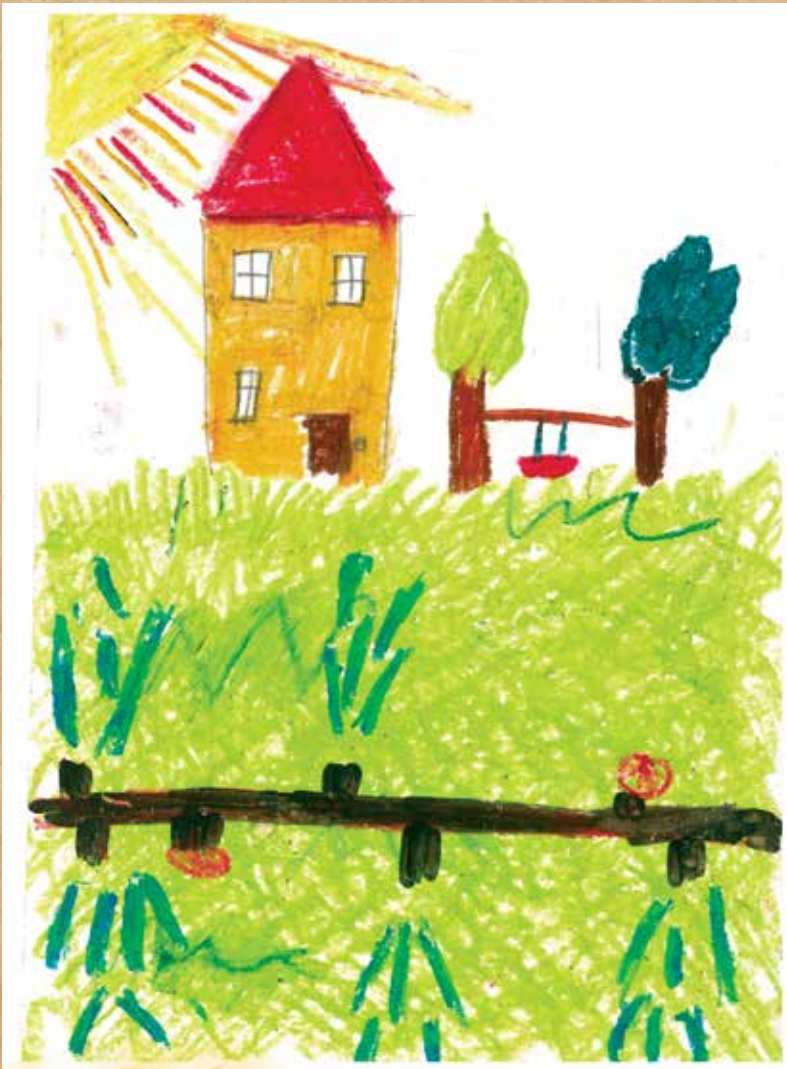

Ο Δράκος Σωληνάδας ανέλαβε να επιμορφώσει τους ανθρώπους της πόλης για να γίνουν υδραυλικοί και να προλαβαίνουν κάθε διαρροή νερού στα σπίτια τους. Παράλληλα, τους έδειξε τρόπους εξοικονόμησης του νερού, όπως για παράδειγμα, να μην αφήνουν τις βρύσες ανοικτές, να μην γεμίζουν την μπανιέρα για να κάνουν μπάνιο και να μην πλένουν το αυτοκίνητο και την αυλή με νερό από το λάστιχο. Με τον τρόπο αυτό κάθε σπίτι μπορούσε να κάνει εξοικονόμηση νερού αλλά και να διορθώνει άμεσα και χωρίς καθυστέρηση τις βλάβες στους σωλήνες και τις βρύσες.

Ο δράκος Σωληνάδας, όμως, ήταν πάντα εκεί για τα δύσκολα. Εκεί όπου ο άνθρωπος δεν μπορούσε να τρυπώσει και να χωρέσει στον σωλήνα, ο Σωληνάδας τα κατάφερνε χωρίς δυσκολία.

Έγινε ο επίτιμος ανιχνευτής διαρροών της πόλης.

Η δράκαινα Ποτιστηρού έμαθε στις νοικοκυρές καινούριους τρόπους ποτίσματος για να μην σπαταλούν άσκοπα το νερό.
Έβαλε σε κάθε κήπο και περιβόλι αυτόματο μηχανισμό ποτίσματος με σταγόνες.

Αυτό διευκόλυνε τις νοικοκυρές οι οποίες πλέον πατούσαν μόνο ένα κουμπί, αλλά και εξοικονομούσαν νερό και χρήματα.

Οι δράκοι της συμμορίας διάσωσης και οι άνθρωποι της πόλης Υδωρίας ένωσαν τις δυνάμεις τους για έναν καλό σκοπό:

Αξιοποιούσαν το νερό για τις καθημερινές τους ανάγκες χωρίς όμως να το σπαταλούν!

Γνώριζαν πως ήταν το πιο σημαντικό αγαθό που είχαν στη ζωή τους και ήθελαν με κάθε τρόπο να το προφυλάξουν. Στην πορεία έλαβαν και άλλα μέτρα για τον σκοπό αυτό:

Έφτιαξαν ένα τεράστιο υδραγωγείο για να εξυπηρετούνται όλες οι ανάγκες άρδευσης και ύδρευσης, και νερόμυλους κατά μήκος του ποταμού που περνούσε διαμέσου της πόλης.
Έτσι αξιοποίησαν το νερό για την παραγωγή υδροηλεκτρικής ενέργειας.

Η προσπάθειά τους δεν ήταν μόνο τα μεγάλα έργα αλλά και να αποκτήσουν τα παιδιά τους απλές καθημερινές συνήθειες για εξοικονόμηση του νερού.

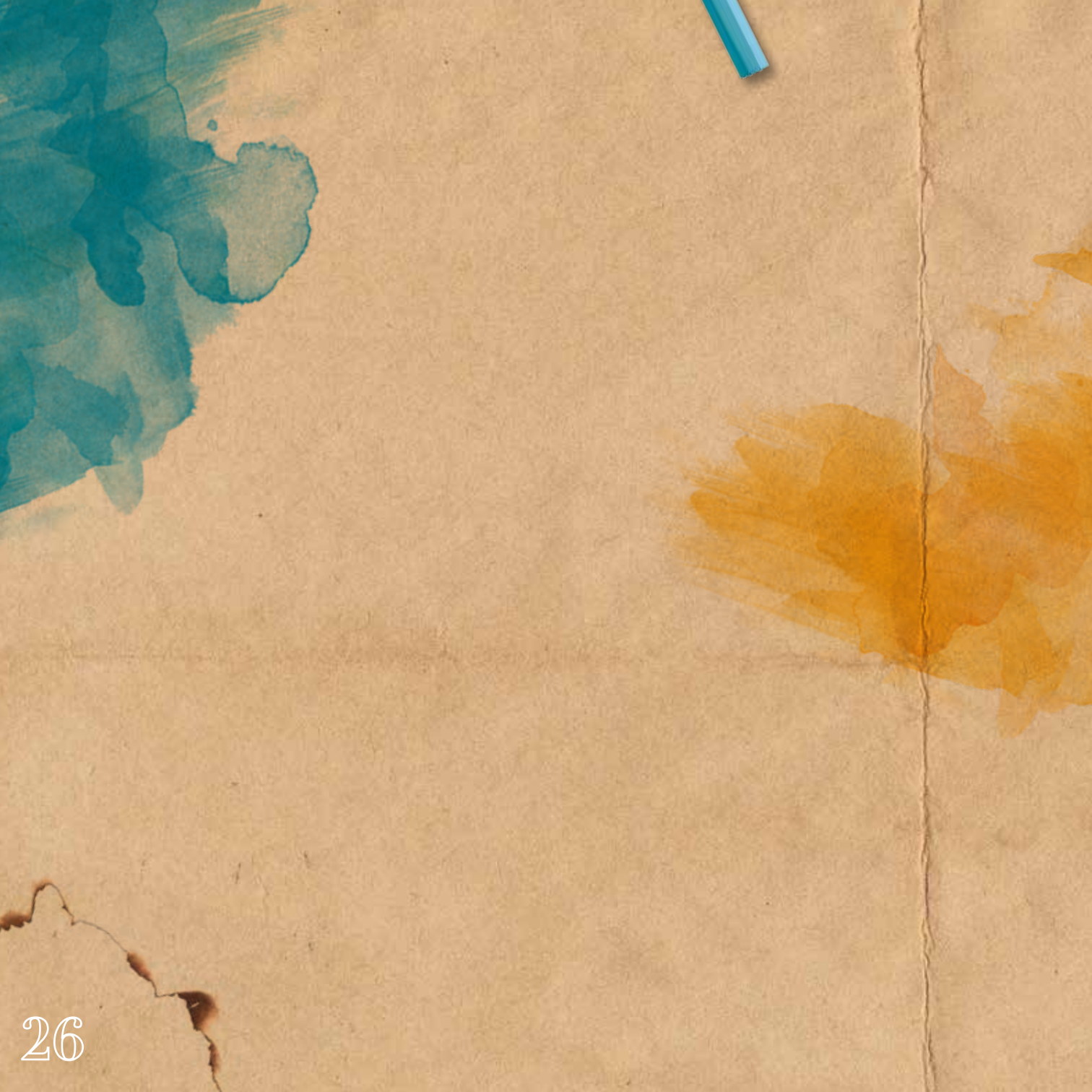

Οι άνθρωποι της Υδωρίας
δεν ξέχασαν ποτέ τα όσα τους πρόσφεραν οι δράκοι
και πάντα συζητούσαν με τα καλύτερα λόγια γι' αυτούς.

Έπιναν νερό στ' όνομά τους!

Από τότε έζησαν αυτοί καλά κι εμείς...
ελπίζουμε καλύτερα.

Η συγγραφή και η εικονογράφηση του παραμυθιού
«Οι δράκοι της Υδωρίας»
έγινε από τους μαθητές και μαθήτριες της Δ'2 τάξης
του Β' Δημοτικού Σχολείου Πάφου (Δημήτριον):

Αντρέου Φώτης
Abanor Favez
Γεωργίου Άγγελος
Ηλία Ξενοφών
Θεοδώρου Πέτρος
Παπανικόλας Δημήτρης
Σπετσιιώτης Κωνσταντίνος
Τσεκούρας Σάββας
Δημητρίου Νεφέλη
Κεφαλωνίτη Σιμόνη
Lugona Yulia
Νεάρχου Ξάνθη
Ξενοφώντος Πωλίνα
Παναγιώτου Εβελίνα
Σοφοκλέους Δέσποινα

Υπεύθυνη δασκάλα: Παναγιώτα Κουρέα

Επιμέλεια έκδοσης: Γραφείο Τύπου και Πληροφοριών
Επιμέλεια εικονογράφησης - σχεδιασμός: Μάριος Κουρουφέζης
Εκτύπωση: Zovallis Litho Ltd

Το παρόν έντυπο είναι αναρτημένο στην ιστοσελίδα του Τμήματος Αναπτύξεως Υδάτων: <http://www.moa.gov.cy/wdd>

ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ
ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ

ΓΤΠ 67/2018 – 3.000
ISBN 978-9963-50-477-0

ΔΙΑΤΙΘΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

ΓΤΠ 67/2018 - 3.000

Εκδόθηκε από το Γραφείο Τύπου και Πληροφοριών